

Michaił Tuchaczewski, 1923 r., J. Piłsudski, *Rok 1920* / M. Tuchaczewski, *Pochód za Wisłę*, Łódź 1989, s. 200

[...] Zasadniczy wniosek z naszej kampanii r. 1920 jest ten, że przegrała ją nie polityka, ale strategia. Polityka postawiła przed Armią Czerwoną trudne, ryzykowane i śmiałe zadanie. [...] Czerwony front miał możliwość wypełnienia postawionego mu zadania, ale go nie wypełnił. Za zasadniczą przyczynę nieudania się operacji należy uznać za mało poważny stosunek do zagadnień przygotowania dowództwa wojskowego. [...] W chwili decydującego starcia rozejście się prawie pod kątem prostym głównych sił frontów zachodniego i południowo-zachodniego przesądziło niepowodzenie działania właśnie w tej chwili, kiedy front zachodni był wciągnięty w ofensywę nad Wisłą. Nieskoordynowane działanie 4 Armii wyrwało nam z rąk zwycięstwo i [...] pociągnęło za sobą naszą katastrofę. [...]

Cyt za: I Warszawa nie zawiodła. W 90. rocznicę bitwy warszawskiej, oprac. A. Stawarz, Warszawa 2010